

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 66133-06-16 מדינת ישראל נ' שולמן

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לופז

נגד

הנאשם תומר שולמן
ע"י ב"כ עו"ד אלי כהן

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 29.04.18, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמות עונשיות, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות הבאות:
  - א. תקיפה חובלנית של בת-זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
  - ב. איומים, לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל;
  - ג. היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק;
  - ד. פגיעה בפרטיות (בילוש והתחקות), לפי סעיף 1(2) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981;
2. לפי המוסכם הופנה הנאשם לשירות המבחן והתקבל בעניינו תסקיר מיום 24.10.18: שירות המבחן התרשם מהתהליך הטיפולי שעבר הנאשם החל מאוגוסט 2016 ועד היום, והמליץ לנקוט בדרך שיקומית-חינוכית של צו מבחן וצו שלי"צ בהיקף של מאתיים שעות.
3. היום, 28.10.18, טענו ב"כ הצדדים לעונש:
  - התביעה עתרה לעשרים חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית;
  - ההגנה עתרה לאימוץ המלצת שירות המבחן;

מעשי הנאשם:

4. בעת הרלוונטית לאישום התגורר הנאשם בדירת המשפחה עם הנפגעת, אשתו-דאז, ועם שלושת ילדיהם. בלב הנאשם התגבש חשד לפיו הנפגעת בוגדת בו עם אחר.
5. בחודש יוני 2016 התקין הנאשם במחשבו האישי תוכנה שאפשרה לו לעקוב אחר מסרונים שהחליפה הנפגעת עם אחרים באפליקציית וואטסאפ, ללא ידיעתה, וכך עקב אחריה במשך כשלושה ימים.
6. ביום 24.6.16 בבוקר, בדירתם, התווכחו בני הזוג על-רקע חשדו הנ"ל של הנאשם והכחשת הנפגעת. הנאשם החל להכות את הנפגעת באגרופיו בפניה, בראשה, בכתפיה ובידיה, עד שהנפגעת שעמדה להתעלף נפלה ארצה והחלה לדמם מראשה שנחבל בנפילתה. את מעשיו ליווה הנאשם באיומים ש"היא לא תצא מפה חיה ושהוא יהרוג אותה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 66133-06-16 מדינת ישראל נ' שולמן

7. הנפגעת, שחשה סחרחורת וערפול הכרה, נשכבה על המיטה. הנאשם נטל ממגירה חפץ כלשהו, והחל להכות באמצעותו את רגלי הנפגעת, כשהוא מאיים ש"הרגליים האלה לא ירוצו יותר" כי הוא ישבור אותן, וכשאינו שועה לצעקותיה ובקשותיה של הנפגעת שיחדל.
8. הנפגעת ניסתה להימלט אך הנאשם תפס אותה בידה ועיקם אותה בחוזקה. משתכפו צעקות הכאב של הנפגעת, פנה הנאשם לסגור חלון, והנפגעת הצליחה להימלט לבית הוריה כשהיא יחפה. הנאשם הזועם נטל את הטלפון הנייד של הנפגעת, שהיה מוטל על הרצפה, ושבר אותו.
9. אלימותו של הנאשם גרמה לנפגעת חבלות: חתך מעט מרוטש מעל הגבה השמאלית שהצריך תפריס בודדים, המטומה סביב עין שמאל ונפיחות סביב אותה העין, שפשופים רבים בכתף ימין ושוק ימין לצד המטומה בחלק העליון החיצוני של זרוע יד ימין, פצע בתוך אוזן שמאל, סימן אדום בצווארה, המטומה ביד ימין, מספר המטומות בחלק העליון הפנימי והחיצוני של יד שמאל לצד פצע שפשוף קטן, שריטה באורך של 5 ס"מ בכתף שמאל, שני פצעים פתוחים בשוק רגל ימין, שני פצעים פתוחים ברגל שמאל, שריטה קטנה מתחת למרפק יד ימין ושריטה באורך של כ-5 ס"מ בכף רגלה השמאלית [תצלומים עת/1].

נסיבות העבירות – קביעת מתחמי העונש ההולמים:

10. מעשיו של הנאשם נחלקים לשני אירועי עבירה – הפגיעה בפרטיותה של הנפגעת, ואירוע האלימות והאיומים ביום 24.6.16. ייקבעו אפוא שני מתחמים.
11. בילוש והתחקות:
  - א. הזכות לפרטיות הינה זכות יסוד של האדם, והיא הוכרה כזכות חוקתית בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. העבירות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות מגנות על ערך חשוב זה, שייסודו בכבוד האדם, באוטונומיה שלו, זכותו לצנעת חייו ואף יצירת המרחב המוגן והשקט שבו יכול האדם להיות חופשי מעין ביקורתית כדי לפתח את אישיותו, ערכיו ותפיסותיו [ראו לעניין זה החלטה בת"פ 11-09-22744 מ.י.נ' סנין (2012) וההפניות שם];
  - ב. הנאשם פגע חמורות בערכים אלו, תוך שהוא בוגד באמונה של הנפגעת, באופן מחושב ומתוכנן, והכל מתוך קנאה חולנית ופוגענית שהנאשם סרב לרסנה;
  - ג. הנזק הקונקרטי הוא תחושותיה הקשות של הנפגעת, שפרטיותה חוללה בדרך מכוונת זו. בכך התמצה גם פוטנציאל הנזק;
  - ד. בנסיבות אלו ייקבע מתחם העונש ההולם בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין שנת מאסר, כעונש עיקרי;
12. תקיפה חובלנית של בת-זוג, איומים והיזק בזדון לרכוש:
  - א. כלל מעשי העבירה, שבוצעו יחד ובהקשר דברים, יובילו לקביעת מתחם אחד, שיבוסס בעיקרו על מעשי האלימות והאיומים. ההיזק בזדון לטלפון לא יובא בחשבון לעונש העיקרי;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 66133-06-16 מדינת ישראל נ' שולמן

- ב. עבירות התקיפה, ובוודאי תקיפה חובלנית, מגנות על הערך המרכזי של שלמות הגוף והבריאות. ערך זה הינו מהחשובים במארג הערכים החברתי ומיותר להרחיב על כך. לעבירות התקיפה הנוגעות לתחום הזוג והמשפחה משמעות מיוחדת, המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתירה של עבירות אלו. הטעמים להחמרה הינם הפרת האמון הבסיסי הנלווה לתקיפה בתוך מערכת המבוססת על אמון זה, קשיי החשיפה והמצב הקשה-במיוחד בו נמצא נפגע, הקרוע בין האלימות שמופעלת נגדו לבין הרצון לגונן על המערכת הזוגית או המשפחתית שהוא חולק עם התוקף. בנוסף, מלמד הניסיון המצטבר כי הנזק הנפשי הפוטנציאלי הנלווה לעבירות מסוג זה הינו חמור במיוחד [וראו למשל ע"פ 4875/11 מ.י. נ' פלוני (2012)]. בע"פ 305/12 מ.י. נ' צובר-זליג (2013) הדגיש בימ"ש העליון כי קצה הנפש ממעשי אלימות, ההולכים ומתרבים, במיוחד נגד נשים מצד הקרובים להן ביותר וכי הדבר נראה כ"מכת מדינה" המחייבת השתת עונשים חמורים ומרתיעים. הצורך בסיפוק ביטחון לכל אישה ואישה בביתה, מקום מבצרה, בחיק משפחתה, הוכר כ"ערך חברתי ראשון במעלה". נקבע שעל הענישה לשדר מסר חד וברור: אלימות במשפחה תוביל על דרך הכלל לתגובה עונשית קשה, תוך הסגת מידת הרחמים מפני מידת הדין;
- ג. עבירת האיומים מגנה על שלווה נפשו של אדם ועל זכותו לחיים חופשיים מלחצים אסורים;
- ד. הנאשם פגע חמורות בערכים המוגנים בעבירות, בתקיפתו הפראית את הנפגעת, כשגם צעקותיה ותחנוניה לא הניעו את הנאשם להתעשת ולחדול ממעשיו. מעשי האלימות לוו באיומים קשים, וקל לתאר את עוצמות האימה, הכאב והעלבון שחשה הנפגעת;
- ה. מעשי האלימות לא פסקו מרצונו של הנאשם, אלא מברירתה של הנפגעת – את עצמת האימה ניתן להסיק מהעובדה שהנפגעת נמלטה יחפה לרחוב;
- ו. הנזק הקונקרטי הפיזי מגולם בחבלות שנמנו לעיל, והנזק הקונקרטי הנפשי היה חמור, כפי שמלמדים קשיי הנפגעת לדבר על האירוע גם כיום, ופנייתה לעזרה נפשית מקצועית. הנזק הפוטנציאלי חמור הרבה יותר;
- ז. מדיניות הענישה המוכתבת על-ידי בית המשפט העליון מחייבת מאסר בגין מעשים כגון דא, ולו מאסר לריצוי בעבודות שירות (וראו למשל רע"פ 977/16 דיין נ' מ.י. (2016) ורע"פ 182/13 משה נ' מ.י. (2015)), והענישה הנוהגת עוקבת ככלל אחרי מדיניות זו. אמנם, אין ענייננו במעשה שנעשה כחלק מהטלת אימה ואלימות נמשכים (והשוו רע"פ 3463/15 קוטוב נ' מ.י. (2015)), אך חומרת המעשים ותוצאותיהם מחייבות את קביעתו של מתחם שכל-כולו בתחום המאסר לריצוי בפועל, ולו בעבודות שירות;
- ח. המתחם העונשי יתייחס למאפייני החומרה שנימנו לעיל, וכן למדיניות הענישה הנוהגת, וייקבע בין חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר, כעונש העיקרי;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 66133-06-16 מדינת ישראל נ' שולמן

נסיבות שאינן קשורות בעבירות – קביעת העונש במתחמים :

13. הנאשם יליד 1971, גרוש ואב לשלושה ילדים שהקטן שבהם בן בשבע, עובד כעצמאי בתחום הנדל"ן. מוצא הנאשם במשפחה בה היה חשוף לגילויי אלימות בין הוריו, שהתגרשו כשהיה בן עשר. הנאשם סיים 14 שנות לימוד בבגרות חלקית, שירת שירות צבאי מלא, החל ללמוד הנדסת תעשייה וניהול אך הפסיק לימודיו כתוצאה מתאונת דרכים בה נפגע. הנאשם עבד באופן רצוף ומשנת 2011 עוסק בשיווק דירות.
14. אין לחובת הנאשם רישומים פליליים.
15. הנפגעת והנאשם נישאו בשנת 2003, וכשנתיים לפני האירועים דן החלו קונפליקטים ביניהם שגלשו למריבות ולאלימות מילולית. בין היסודות להתפרקות הקשר ביניהם היו חשדותיו של הנאשם, שהנפגעת בוגדת בו. השניים התגרשו בחודש מארס 2018, וכיום הקשר ביניהם תקין וקונקרטי, כשיש שיתוף פעולה מלא בכל הנוגע לילדיהם (וראו עדות הנפגעת מהיום, 28.10.18).
16. ביחס לעבירה, הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הצטער והתחרט, מתוך הבנה והפנמה של חומרת מעשיו והשלכותיהם על הנפגעת ועל ילדיהם.
17. הנאשם עבר תהליך טיפולי ארוך ותובעני, מעת שחרורו ממעצר בחודש אוגוסט 2016: הנאשם שהה ב"בית נועם" שמונה חודשים עד חודש מארס 2017, ועד חודש אוקטובר 2017 שולב בקבוצה טיפולית ייעודית. במקביל, החל הנאשם בחודש אוגוסט 2017 טיפול ייעודי במרכז למניעת אלימות במשפחה בעיר מגוריו.
18. הטיפול האינטנסיבי, שהנאשם נרתם אליו מתוך מחויבות ומוטיבציה, הוביל לשינוי עמוק. שירות המבחן מציין את יכולתו של הנאשם לפעול בדרך תקינה ואחראית, תוך וויסות ושליטה ברגשותיו. יכולת זו, שעמה גם שיקום היחסים בין הנאשם לבין ילדיו וקשר תקין עם גרושתו, עומדת לצד אורח חייו הנורמטיבי והיצרני. שירות המבחן מעריך שהסיכון להישנות מעשי אלימות הוא נמוך.
19. מדדים כבדי משקל יובילו להעמדת עונשו של הנאשם בתחתית המתחמים, ואף לגזירת עונש כולל בחפיפה:
- א. רצונה האוטנטי של הנפגעת להקלה בעונש, כאמור בעדותה בבית המשפט, תצהירה [תע/2] ובתסקיר;
- ב. הנאשם ייזק כלכלית מריצוי עונש של מאסר, ולו בעבודות שירות;
- ג. למעשה, הנאשם כבר ניזוק מאז ביצוע העבירה – תחילה במעצר (מיום 4.8.16 ועד ליום 24.6.16) ולאחר מכן בהשקעה של זמן ומאמץ בטיפול – אך נזקיו הובילו לתועלת רבה;
- ד. הנאשם נטל אחריות באופן מלא;
- ה. ההליך הטיפולי הצליח, ואף כי עוד נותרה דרך טיפולית למיצוי, הושגו בחלקן הגדול מטרות הטיפול והשיקום;
- ו. העדרו של עבר פלילי;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 66133-06-16 מדינת ישראל נ' שולמן

- ז. חלוף הזמן, שנוצל כהלכה להליך הטיפולי;
- ח. חוויות ילדותו וחשיפתו לאלימות, ששירות המבחן קושר בינו לבין העבירות;
20. לנוכח הצלחת השיקום, ניתן להסתפק בעונש מאסר קצר החופף את ימי מעצרו של הנאשם. לצד עונש זה ייקבעו מאסרים מותניים והתחייבות כספית לשם תוספת הרתעה; פיצוי יפגין את ההכרה במצוקת הנפגעת ובעוול שנגרם לה; צו מבחן וצו שלי"צ ישלימו את היסודות השיקומיים והחינוכיים בעונש.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל החופף במלואו את תקופת המעצר, מיום 24.6.16 עד ליום 4.8.16 (ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת);
- ב. שישה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, למעט איומים, או עבירה לפי חוק הגנת הפרטיות;
- ג. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת איומים;
- ד. התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, לרבות איומים, או עבירה לפי חוק הגנת הפרטיות. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;
- ה. פיצוי בסך 4,000 ₪ לזכות הנפגעת, ע"ת 3 בכתב האישום, שיופקד עד ליום 1.12.18 ויועבר לנפגעת. לא יופקד הפיצוי במועדו, יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק מיום המעשה 24.6.16 ועד ליום התשלום המלא בפועל;
- ו. צו מבחן למשך שנה מהיום, בתנאי מפורש של המשך הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה בקריית אונו. הנאשם מוזהר כי הימנעות משיתוף פעולה עם שירות המבחן תוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;
- ז. צו שלי"צ בהיקף של מאתיים שעות, לביצוע באתר ההנצחה לחללי חיל הקשר והתקשוב ביהוד, לפי תכנית שירות המבחן המאושרת עתה. הנאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות השירות, או הממונים במקום העבודה, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

- א. עותק גזר הדין יישלח לשירות המבחן;
- ב. התביעה תעביר בהקדם למזכירות טופס פרטי מתלונן;
- ג. מוצגים יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ד. פיקדון בתיק מ"ת 66167-06-16 יושב לנאשם;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 66133-06-16 מדינת ישראל נ' שולמן

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט חשוון תשע"ט, 28 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.

עידו דרויאן-גמליאל, שופט

